

Wrocław, 11.12.2019r.

WPO-SAP.310.36.2019.KD

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art.14b, art.14c i art.14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 2019r,poz.900 z późn. zm.) w związku z art.1 ust.1 pkt 2, art.6 ust.1 pkt 4 oraz art.12 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2019r. poz.1000 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 listopada 2019r. Pana prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (wpływ do organu 26 listopada 2019r.) w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej w związku ze złożeniem pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego,

organ podatkowy

uznaje stanowisko Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktycznym za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym stwierdzając, iż złożenie komornikowi dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie podlega obowiązkowi zapłaty opłaty skarbowej.

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2019r. do organu podatkowego wpłynął wniosek Radcy Prawnego o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego.

Wnioskodawca jest osobą fizyczną- radcą prawnym prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą, który działając jako profesjonalny pełnomocnik zamierza podjąć się reprezentowania podmiotów gospodarczych w sprawach związanych z windykacją przysługujących im wierzytelności.

Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez Wnioskodawcę będzie pełnomocnictwo udzielone przez Klienta lub też pełnomocnictwo substytucyjne udzielone mu przez pełnomocnika Klienta, będącego radcą prawnym, który reprezentował Klienta w postępowaniu sądowym. Wnioskodawca przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem składa odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.

W opisanym stanie faktycznym pojawia się pytanie, czy Wnioskodawca jako pełnomocnik jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?

Zdaniem Wnioskodawcy w tym stanie faktycznym nie powstanie obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa, gdyż czynność ta nie mieści się w zamkniętym katalogu czynności zawartym w art.1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej(Dz.U. z 2019r. poz.1000 z późn. zm.). Ponadto postępowanie egzekucyjne, w ramach którego Wnioskodawca złoży pełnomocnictwo nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej, ani postępowaniem sądowym, zaś komornik sądowy nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

W art. 1 ust.1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej ustawodawca stanowi, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii: w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art.1 pkt 1 kpa regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie egzekucyjne podlega zaś regulacji kpc. Teza ta została potwierdzona w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 16 września 2008r.,sygn. I SA/GI 192/08,gdzie jednoznacznie stwierdzono, iż z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może się mieścić w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej. Zatem za zasadny należy uznać wniosek, iż postępowanie egzekucyjne nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

Nie można też uznać komornika za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania egzekucyjnego za postępowanie sądowe.

Zgodnie z treścią art.2 ust.1 Ustawy z dnia 22 marca 2018r. o komornikach sądowych (Dz.U. poz.771,z późn. zm.)analogicznie jak w ustawie o komornikach i egzekucji z 1997r., komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Także WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 8 lutego 2017r. o sygn. I SA/OI 927/16 wskazał, iż z prawnokonstytucyjnego punktu widzenia ko-

komornik jest organem władzy publicznej, i to nie tylko w znaczeniu funkcjonalnym ale i podmiotowym. Jest on pomocniczym organem wymiaru sprawiedliwości, a w świetle przepisów prawa egzekucyjnego wyodrębnionym od sądu organem egzekucyjnym. WSA przytoczył również stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 12 kwietnia 2012r., sygn. akt SK 21/11, gdzie Trybunał ten wskazał wprost, że komornik nie jest organem władzy sądowniczej- pomimo organizacyjnego i funkcjonalnego powiązania z władzą sądowniczą, komornicy nie są jednak organami tej władzy i nie sprawują wymiaru sprawiedliwości. A zatem komornik nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów ustawy o opłacie skarbowej.

Ponadto zdaniem Wnioskodawcy przywołana w art.1 ust.1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej przesłanka nie jest wystarczająca do powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. Obowiązek ten powstaje tylko wtedy, gdy złożony w postępowaniu sądowym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, zostanie złożony przed jednym z organów wymienionych w art.6 ust.1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej tj. przed:

- organem administracji publicznej,
- sądem,
- podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej.

Komornik nie należy do żadnej z powyższych kategorii organów a więc złożenie przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Wnioskodawca oprócz powyższej argumentacji wskazał na utrwaloną linię interpretacyjną, o której mowa w art.14n §5 Ordynacji podatkowej dotyczącej problematyki obowiązku uiszczania opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego komornikowi sądowemu, która była przedmiotem szeregu interpretacji indywidualnych, które załączył do wniosku.

Po dokonaniu analizy obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, organ podatkowy uznaje stanowisko wnioskodawcy w zakresie zastosowania przepisów podatkowych, dotyczących obowiązku uiszczania opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa za prawidłowe.

W art.1 ust.1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej ustawodawca określa zakres spraw, kiedy złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii podlega opłacie skarbowej.

A więc są to sprawy z zakresu administracji publicznej wykonywane również przez inne podmioty niż organ administracji rządowej i samorządowej a także składanie dokumentów potwierdzających udzielanie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym.

Ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera definicji postępowania sądowego, niemniej orzecznictwo sądowe wskazuje, iż przedmiotowe pojęcie należy interpretować zgodnie z zakresem określonym w art.1 ustawy z dnia 17 listopada 1964r.Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019r. poz.1460 z późn. zm.).Oznacza to, że postępowanie egzekucyjne prowadzone wg przepisów kpc, mieści się w zakresie pojęcia „postępowanie sądowe”, o którym mowa w art.1 ust.1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej.

Należy równocześnie zauważyć, iż ustawodawca nie zawarł uregulowania kreującego obowiązek zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi sądowemu.

Natomiast zgodnie z art.6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii czyli z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakre-

su administracji publicznej. A więc istotnym jest sam fakt złożenia pełnomocnictwa w związku z określonym postępowaniem.

Należy więc odpowiedzieć na pytanie czy złożenie pełnomocnictwa komornikowi sądowemu w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym może uchodzić za złożenie tego dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie czy w podmiocie wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej.

Legalna definicja pojęcia organu administracji publicznej została zawarta w ustawie z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018r., poz 2096 z późn. zm.). I tak w myśl art.5 §2 pkt 3 kpa organem administracji publicznej są ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich lub własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty, które są powoływane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania spraw przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych.

Komornik nie jest żadnym z podmiotów wymienionych w zakresie pojęciowym powyższej funkcji.

Komornik sądowy *nie jest organem administracji publicznej*, nie może być również uznany za instytucję państwową ani jednostkę budżetową Skarbu Państwa (Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2004r. III CZP 119/03), temu sprzeciwia się m.in. przewidziana w ustawie o komornikach sądowych i egzekucji (art.3a) samodzielność finansowa.

Komornik *nie jest także podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej*. Potwierdził to Minister Finansów w interpretacji z 9 czerwca 2015r. dotyczącej opodatkowania podatkiem od towarów i usług działalności komorników. W tejże interpretacji Minister Finansów stwierdził, że "komornicy nie są związani z władzami publicznymi jako pracownicy, ponieważ nie są włączeni do administracji publicznej. Prowadzą działalność na własny rachunek i własną odpowiedzialność; mogą swobodnie, chociaż podlegają pewnym ograniczeniom prawnym, ustalać w jaki sposób będą wykonywać swoją pracę i sami otrzymują środki, z których pochodzą ich dochody."

Także WSA w Gliwicach w wyroku z 16.09.2008r. o sygn. I SA/GI 192/08 przyznał „z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może się mieścić w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej”.

Tak więc również w rozumieniu ustawy o opłacie skarbowej nie można uznać komornika za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej.

Nie można również uznać komornika za sąd w rozumieniu art.6 ust.1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej. Komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym (art.2 u.k.s.e.), działającym przy sądzie rejonowym, który realizuje zadania państwa w zakresie wykonywania orzeczeń sądowych (art.758 kpc).

Komornik jest powiązany z władzą sądowniczą, natomiast nie jest jej organem ani nie może być utożsamiany z sądem. O statusie komorników wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 20 stycznia 2004r. sygn. akt SK 26/03.

„Zarówno art.758 kpc jak i art. 1 ustawy o komornikach sądowych podkreślają organizacyjne jak i funkcjonalne powiązanie komornika z władzą sądowniczą, a więc z konstytucyjnie wyodrębnioną postacią władzy publicznej. Komornicy działają przy sądach rejonowych nie wchodząc jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej (z uwagi na odmienną funkcję, nie polegającą na wymierzaniu sprawiedliwości-art.175 ust.1 Konstytucji). Komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo, o własnych kompetencjach. Komornik jest podległy sądowi (podlega ustawie i orzeczeniom sądu.) Natomiast prezes właściwego sądu rejonowego nadzoruje jego działalność.”

Pogląd ten podzielił również WSA w Lublinie w wyroku z 26 maja 2017r. o sygn. akt I SA Lu/1052/16, wskazując, iż użyte w art. 1 ust.1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej sformułowanie złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym nie obejmuje złożenie pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi w związku z prowadzoną przez niego egzekucją.

To stanowisko znajduje również odzwierciedlenie w doktrynie. W komentarzu do art.6 ustawy o opłacie skarbowej (Ofiarski Zbigniew. Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej, [w:] Ustawy: o opłacie skarbowej, o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, wyd.III) autor zwraca uwagę, że ...” w art.6 ust.1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”

Brak również wskazania komornika w art. 11 ust.1 i 2 ustawy o opłacie skarbowej w katalogu podmiotów zobowiązanych do składania, do organu podatkowego informacji zbiorczej o przypadkach nie uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Tak więc należy uznać, że złożenie pełnomocnictwa komornikowi sądowemu w postępowaniu egzekucyjnym nie będzie podlegało opłacie skarbowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia (art.53 §1 i art.54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi -Dz.U. z 2018r.,poz. 1302 z póź. zm.).

Z up. Prezydenta

Barbara Waleczek-Staśko
Z-ca Dyrektora Wydziału
Podatków i Opłat